

Sonora namque eius scolastica nomine omni
potenti deo ab ipso in fanque tempore
dedicata. adeum semel per annum uenire
confueuerat. Ad quam uir dei non longe
extra munitam in possessionem mona
stium descendebat. Quod uero die
uenit ex more atque ad eum cum discipu
lis uenerabilis uenerabilis eius descen
dit frater. quatorum diem in dei laudibus
sacrisque colloquiis ducentes in cubentibus
noctis tenebris simul acceperunt
cybos. Cumque adhuc ad mensam se
derent. et inter sacra colloquia tardior
se hora pro traheret. eadem simonialis
femina soror eius eum rogauit dicens.
Queso te ne ista nocte me deserat. et
usque mane aliquid de celestibus uite gau
diis loquamur. Cui ille respondit. Quid
est quod loqueris soror. manere ex
tra cella nullatenus possum. Tanta
uero erat celi serenitas. ut nulla ima
re nubes appareret. Simonialis autem
femina cum uerba fratris negantis audis
set. infertat digito manus super mensam
posuit. et capite immanibus omnipotentem
dominum rogaturam deduxit. Cumque le
uaret de mensa caput. tanta consuetudo
nisi et comitum uirtus tantaque mundan
cia pluuie erupit. ut neque uenerabilis
benedictus neque frater qui cum eo ad eam pe
de mouere potuissent. Si uero monialis
quippe femina caput in manibus de
clinans. lacrimarum fluuios in mentem
fuderat per quos serenitate acrius ad
pluuia traxit. Nec paulo tardius post
orationem mundanitas illa secuta est. Sed
tanta fuit conuenientia. orationis et
mundationis ut de mensa caput iam cum
comitibus leuaret. quatinus unus idemque
ecce momentum. et leuare caput et plu
uiam deponere. Tunc uir dei inter co
nversationes et comitum atque in gentium
pluuie mundationem uidens se ad
monasterium non posse remeare. et per
consequi contristatus dicens. Parat
ubi omnipotens dei soror. quid est quod feci
sti. cui illa respondit. Ecce te rogavi
et audire me noluisti. rogaui dominum
et audiuit me. Modo ergo
si potes egredere. et me dimissa ad
monasterium redi. Ipse autem exire

extra ecclesiam non ualens qui remane
re sponte noluit in loco mansit in
uitus. Sicut. facit est ut tota nocte
per uigilem ducerent atque per sa
era spiritualis uite colloquia se se uita
ria relatione satarent. Quodere dixi
uoluisse aliquid. sed minime potuit
se. quia si uenerabilis uir mente aspi
ciatur. dubitum non est quod eandem
serenitate uoluerit in qua descende
rat permanere. sed contra hoc quod
uoluit in uirtute omnipotentis de se
minico peccatore miraculum inuenit.
Nec mirum quod plus illo femina que
dixi se non uidere. cupiebat. mox
tempore ualuit quia cum iuxta uoluit uoce
dei caritas est. Iusto ualde iudicio illa
pluit. potuit. quem amplius amauit.

Exire multum placet
quod dicit.
ueroque dicit altero eadem uenerabilis
femina ad cella propria recessisset.
uir dei ad monasterium rediit. Cum
ecce post triduum in cella consistens
deuotus in acribus oculis uidit eandem so
roni suae. anima de eius corpore egre
sam in colubae specie celsitatem pene
trare. Qui tante. eius glorie congaui
dens. omnipotenti deo in hymnis et
laudibus gratias reddat. eiusque obitu fratri
denuntiavit. quos etiam proximus mi
sit. ut eius corpus ad monasterium
deferrent. atque in sepulchro quod si
bi ipsi parauerat ponerent. quo facio
contigu. ut quorum mens una semp
in deo fuerat. cori quoque corpora
nec sepultura se pararet.

Alio quoque tempore seruandus duco
nus atque abbas eius monasterium quod
in capanie partibus aliberto quondam
patricio fuerat constructum. ad eum
uocationis gratia ex more conuenie
rat. eius quippe monasterium frater
quernebat. ut quia ille quoque uir
doctrina gratia celestibus infundebat. dul
cia sibi in lucem uerba tras fundere.
et suam cibum celestium patris qui ad
huc per se gaudendo non poterant.
solum suspirando gustarent. Cui uero
hora iam quatuor exigeret. ut se colloca
ri debuisset. tunc erat in medio posita